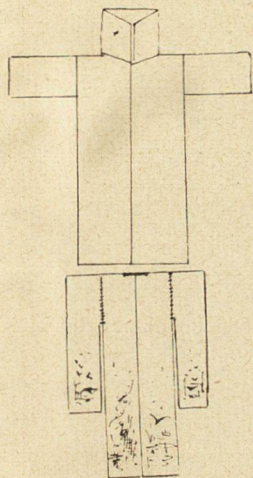

мжже и жени отъ Мала-Азия, Армения и Кавказъ, а отъ домашна аба го носятъ мъжетъ отъ Тракия и около Балкана. Въ най-различни вариации той билъ възприетъ отъ много славянски народи, които го правятъ отъ домашенъ памученъ платъ.

Когато условията на живота наложили да се стѣсни и коремната частъ, дошло се е до панталона.

Фиг. 32. Кройки на бурнузу и японско кимоно.

Той се носи еднакво отъ мжже и жени въ Централна Азия, въ Монголия и става все по прилепналъ, колкото се отива по-на северъ. Въ Европа отъ IV вѣкъ до днесъ е станалъ мъжко облѣкло, като всѣки вѣкъ му е далъ своята характерна линия.

Изглежда, че панталонътъ е създакъ нуждата отъ риза, която като туниката, отначало се носѣла като връхна дреха най-вече при славянскитъ народи. Въ основата си тази риза е пакъ некроена отъ четвъртити платове, обаче съшити помежду си.

Въ Южна Азия (Индия) облѣклото си останало тропическо (некроено) отъ единъ или два правоъгълни плата. Само въ мохамеданскитъ области били приети нѣкои вариации отъ бурнуза и шалвара.

Когато става дума за народитъ на Централна Азия, специално китайци и японци, не можемъ да се не спремъ на тѣхното национално облѣкло — **КИМОНОТО**. То е една грациозна вариация отъ бурнуза и е дало особено направление на днешната дамска мода. (Фиг. 32).

Облѣклото на Китайци и Японци.

Дълго време нищо не се е знаело за тѣзи два братски народа, изолирани отъ външния свѣтъ.

Китайската империя, на югъ затворена отъ Хималаитъ, а на северъ — отъ строената въ незапомнени времена китайска стена дълга повече отъ 2000 клм. била недостъпна за чуждитъ народи.

Китай е родина на копринената буба, следователно, страна където най-много произвеждали копринени платове. Платното отъ сурова коприна (Soie esue) и шантунга по-грубо платно отъ разчепкани и предени останки отъ пашкули, служили дълго време за национално облѣкло на вищата класа, а памучното платно било опредѣлено за селянитъ.